

speciel Bestemmelse, og fordi mange lignende Forhold kommer til Finansministeriets Afgørelse. Jeg skal gerne give det Tilsagn, at hvor Tilfælde af denne Art kommer til at foreligge, skal Finansministeriet tage Hensyn dertil og med Hensyn til Merindtægtskatten passe, at den kommer til at gælde Forskellen mellem det Beløb, som er skattepligtig Indkomst i Skatteaaret, og den gennemsnitlige skattepligtige Indkomst i de Aar, hvor Aktiekapitalen var den samme som i Skatteaaret. Jeg skal give det Tilsagn, at naar dette Tilfælde foreligger, skal Finansministeriet benytte sin Ret til at lade Skatten bortfalde eller nedsætte i det Forhold, som vil være passende, og jeg vilde da sætte megen Pris paa, at man, naar dette Tilsagn gives af Finansministeren, vil undlade at indsætte en saadan speciel Bestemmelse i Lovforslaget.

Tilbage staaer kun det af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag under Nr. 1, som gaar ud paa, at ogsaa Brugsforeninger og Andelsselskaber skal inddrages under denne Indtægtsbeskatning. Jeg maa vel have Lov til at gøre opmærksom paa, at det er et ofte debatteret Spørgsmaal, som her inddrages under Forhandlingerne, og at det ikke vil være nemt at opnaa Enighed mellem de forskellige Partier om dette Spørgsmaal — jeg behøver neppe at udvikle dette. Det er imidlertid ogsaa vanskeligt at indføre en helt ny Regel — og en Regel, som ikke findes i den ordentlige Indkomst- og Formueskattelov — i denne overordentlige Lov. Den praktiske Gennemførelse af denne Regel vil ikke være let, thi Merindtægtskatten sættes dog i Forhold til den tidligere skattepligtige Indkomst, men Brugsforeninger og Andelsselskaber har jo overhovedet ikke betalt nogen Skat af deres Indkomst inden det Tidspunkt, forud for hvilket Gennemsnitsaarene falder, og hvad skal man saa sætte deres Indtægt i Forhold til? Det Grundlag, paa hvilket hele Merindtægtskatten beror, svinder jo bort med Hensyn til disse Selskaber. Allerede herved synes der mig altsaa at være en Vanskelighed. Men dertil kommer ogsaa det Forhold, som den ærede Ordfører for Mindretallet berørte, at disse Selskaber kan lade deres Indkomster forsvinde, idet de lader deres Overskud forsvinde. Jeg maa da sige, at jeg ikke ret ser, at man kan indsætte en Bestemmelse som den foreslaaede i det foreliggende Lovforslag. Jeg har vel set, at det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Høy) i et Interview har sagt,

at man maatte komme til en Beskatning af Omsætningen. Det er naturligvis en Udvej, især naar man ikke kan finde Overskuddet, men herved indfører man jo et helt nyt Princip i vor Skattelovgivning, og jeg tror da ogsaa, at hvis man vilde tage denne Sag op, maatte det være under en Behandling af hele Skattelovgivningen paa dette Omraade, altsaa naar Formue- og Indkomstskatteloven en Gang kommer til Revision. Jeg vil gerne for mit Vedkommende udtale, at hvis jeg skulde faa noget med denne Hovedrevision at gøre enten fra denne Plads eller andetsteds fra, skal jeg for mit Vedkommende være villig til at tage Spørgsmaalet op til Drøftelse, men jeg ved ikke, om man vil sætte nogen Pris paa dette Løfte fra min Side. Paa den anden Side vil jeg i Øjeblikket ikke kunne tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet af de konservative Medlemmer af Udvalget.

Ordføreren (Dalsgaard): Til den højtærede Finansministers Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 3 skal jeg kun sige, at det har heller ikke været Udvalgets Tanke hverken i Fjor eller i Aar, at den Affattelse, man ved dette Ændringsforslag giver det omhandlede Stykke af § 6, skulde forstaaes, som om en Bank eller et andet skattepligtigt Aktie- eller Andelsselskab, der i Spekulationsøjemed ligger med nogle Aktier, skulde komme til at slippe med mindre i Skat. Jeg kan i det væsentlige ogsaa slutte mig til den mere direkte Udtalelse om, hvad Ændringsforslaget skulde betyde, som den højtærede Minister fremsatte: at det, i væsentlig Grad i hvert Fald, var Forholdet mellem Moder- og Datterselskaber, man havde for Øje; men jeg vil dog tilføje, at om det absolut kan indskrænkes til dette, er jeg ikke helt sikker paa. Men jeg er enig i, at Banker o. s. v., der ligger med Aktier, der betales Udbytte af, ikke skulde kunne drage sig denne Bestemmelse til gode ved deres Skatteansættelse. Jeg tror altsaa, at vi i det væsentlige i alt Fald, om ikke fuldt ud, er enige om Forstaaelsen af Ændringsforslaget.

Den højtærede Minister var, og det kom mig jo ikke overraskende, ikke helt enig i 2det Stykke af Ændringsforslag Nr. 10. Ministeren bemærkede meget rigtigt, at det var mere rationelt, naar man slog fast, at den, der svarede Tillægsskat, maatte fradrage Tillægsskatten, og den, der svarede Merindkomstskat, maatte ikke fradrage denne. Ja, det erkender jeg